

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE OWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. SCHILDER, Kampen.

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; N. Baas, Amsterdam; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr H. Bergema, Karoeni; Dr F. A. den Boeft, Rotterdam; Dr E. T. v. d. Bora, Heemstede; Mr A. Bouman, Rotterdam; Ir B. ter Brugge, Almelo; Dr K. J. Cremer, Kampen; Mevr. W. Cremer-de Vries, Kampen; Dr R. J. Dam, Kampen; Dr A. C. Drogendijk, Dordrecht; Dr D. van Dijk, Groningen; Drs D. J. Galle, Kampen; Mevr. G. Gilhuis-Smitskamp, Mijdrecht; Dr J. H. Hagenbeek, Zwolle; Dr J. van Herken, Ermelo; Dr B. Holwerda, Amersfoort; A. Janse, Bruggen; Dr P. Jasperse, Leiden; Dr J. Kapteyn, IJmuiden; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr J. L. Kooze, Vreeland; Dr E. D. Kraan, Vlaardingen; A. Kuiper, Utrecht; Dr J. v. d. Linden, Poerworedjo; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Mevr. C. E. Th. Luijcknaar Francken-Schreuder, Rotterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr H. Mulder, Deventer; Dr S. J. Popma, Amersfoort; Dr A. Ringnald, Ermelo; P. J. Risseeuw, 's-Gravenhage; C. Rijnsdorp, Rotterdam; A. Schilder, 's-Gravenhage; Dr G. K. Schoep, 's-Gravenhage; Dr R. Schippers, Rotterdam; Dr J. Smelik, 's-Gravenhage; Dr H. Smilde, Groningen; Drs H. Smitskamp, 's-Gravenhage; Dr N. Streefkerk, Wollega; D. Stroo, Bussum; J. Strikwerda, Zeist; Prof. Dr C. v. Th. Philadelphia Pa.; Dr C. Veenhof, Haarlem; Drs M. B. v. 't Veer, Groningen; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr M. Vreugdenhil, Meliskerke; Dr F. de Vries, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr H. J. Westerink, Leiden; Dr D. K. Wielenga, Capelle a. d. IJssel; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage; Dr S. U. Zuidema, Solo.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan:
Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 101, Kampen.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V., Goes.
Telefoon No. 2424 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f2.50 per halfjaar bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 25 ct. per regel. — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Hoofdartikel: Tragiek en humor der hoornen. — Uit de Schrift: De rijke vrucht van het werk van Christus, Joh. 1:11, 12a. — Kerkelijk leven: De scheuring in Amerika, XXI. Geref. Jongelingsblad. Over „zijn“ of „worden“ der kerk. Dan en de Antichrist. „Een hartekreet“. Hulp opleiding predikant Argentinië. „Onze Dagorder“. — Even parkeren: Theocentrisch leven. — Literatuur en kunst: Een frisch begin. — Geestelijke adviezen: Ik kan toch niet geloven. — Het boek van de week: De Duitse kerkstrijd, II. — Uit de buitenlandsche kerken: De doopsformule „in“ of „tot“? — Perschoonw. — Correspondentie. — Kerkenieuws. — Bijlage: Heidelb. Catechismus II, Mz. 25—32.

HOOFDARTIKEL

Tragiek en humor der hoornen.

(Advent.)

...en die twee hoornen waren hoog... en hij brak zijn beide hoornen...

Dan. 8:3, 7.

En de gitebok maakte zich uitermate groot; maar toen hij sterk geworden was, brak die grote hoorn...

Dan. 8:8.

En uit één van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd... tegen het sierlijke land.

...doch hij zal zonder hand verbroken worden.

Dan. 8:9, 25.

...en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Luk. 1:33.

Daniël's visioen in hoofdstuk 8 is onbehaaglijk vol van hoornen¹⁾; zoo onbehaaglijk vol als de wereldgeschiedenis is van dreigende machten.

Menschen, die het van machten verwachten tegenover machten, komen met Daniël een heel eind uit; de ééne macht verbreekt hier de andere. Het gerucht van krakende, brekende horens vaart door heel dit visioen.

Maar de tragiek daarvan moet ons niet ontgaan.

Allereerst dit: wie de macht oproept tegen de macht, wordt van nieuwe machtsvorming „lijdend“ voorwerp. Van den ram (Medo-Perzië) heel het „en hij maakte zich groot“ (vs 4); van den bok, die hem overwint, (Griekenland), luidt het: „en hij maakte zich uitermate groot“ (8); het is er erger op geworden in plaats van beter!

Daar willen wij menschen maar moedelijk van weten!

Agressie zonder interventie, daar roept het beducht gemoed een andere macht tegen op, die het beter zal maken. Als Engeland het nu maar mag winnen, dan heeft de vreeze uit!

Door die berekening haalt Gods profetische openbaring een forse streep. „Er was niemand, die uit zijn hand verlost“ (4), — zoo WAS het, met den ram.

Maar als nu de bok komt, tegen den ram, dan komt daar de aanval op den Vorst des hemels achter wég (vs 10—12); dan gaat het „sierlijke land“ eraan (9); het wordt er voor de Kerk Gods niet beter op, als de ééne macht de andere verdringt!

Daarom moet zij met de wereld niet meedoen, met de wenteling aan het wiel van de macht; wát er ook bovenkomt, het zal altijd nieuwe machtsvorming zijn, al toofel ze zich met andere namen, en al komt ze op uit een anderen hoek van deze wereld: de ram uit het Oosten, de bok uit het Westen, ze bedreigen beide het leven der menschen; en hoe méér het naar het eind loopt, des te meer wordt de aanval op God naderbij gebracht: het Rijk van Alexander den Grooten brengt, als zevende in het rijk der Seleuciden, Antiochus Epifanes te voorschijn, het klassieke voorbeeld van den Antichrist!

Zoowel bij den bok als bij den ram is de hoorn het zinnebeeld van vleeschelijke kracht; dat kan der menschheid niet waarlijk ten voordeel zijn: want het vleesch begeert tegen den Geest.

Wat wedden wij menschen dan op machten dezer eeuw?

Het leven, dat staat in het teken van den hoorn, verderft zich zelf! Want dit is het tweede der tragiek van de hoornen: het refrein in Daniël 8, het refrein der wereldhistorie is: „en de hoorn werd verbroken.“

Winst en overwinning verwaaien beide op den wind, die er vaart door de geschiedenis der menschheid: de adem van den Almachtige verbreekt en verstrooit ze!

Waarom dan gehoopt op deze of gene der huidige belligerenten?

„Daarom zal de verstandige te diep tijd zwijgen; want het zal een booze tijd zijn.“ (Ant. 5:13).

Dit is onze profetische taak: zwijgen, om naar God te hooren, en DAARNA te spreken; God na te spreken, die ons de wereldgeschiedenis zoo geheel anders leert lezen, dan wij gewend en geneigd waren!

Hoor nu den humor Gods inzake de hoornen.

Het gaat in Daniël 8 onder meerderen over een man, in de geschiedboeken der menschen geleend met den eernaam: „de Grooten“: Alexander de Grooten! De man, die in tien jaren tijds een grooter wereldrijk vestigde, dan ooit te voren was gezien.

Wie buigt niet voor zulke grooten der aarde?

En Gods humor (of moet ik zeggen: vlijmende ironie?) is dit: Hij laat, om dezen man te teekenen, aan zijn profetie een... harigen gelebek zien! „Die in den hemel woont, zal lachen; de Allerhoogste zal hen bescotten.“ (Ps. 2:4.)

Wat spreken wij, menschen, van menschen en machten, toch héél anders, dan GOD het doet in Zijn Boek!

Maar met dezen humor eindigt het hier in Daniël 8 niet.

Er komt nóg een lachen Gods; een lach van genade en liefde.

De hoorn, gericht tegen God, (9—12, 23—25), de kracht van den Antichrist, zal „zonder hand verbroken worden“, d.i. door geen andere aardse macht ditmaal, maar door de hand Gods zelf.

Hier wordt de vicieuze cirkel verbroken; hier houdt de wenteling van het wiel van macht op; want hier is de teekening van wat er geschiedt, als het EINDE der wereld daar is.

God zendt Zijn Christus ten tweeden male in deze wereld, — tegen den tegen-Christus en den tegen-godsdiens (12²⁾; en vóór het heilige volk, en tot rechtvaardiging van het heiligmakend (14).

Daarvan is het begin in Bethlehem geschied.

Midden tusschen hoeven en hoornen van rammen en bokken is het Lam Gods in deze wereld gezonden, dat de macht van alle hoornen, tegen onzen God gericht, verbreekt!

De hoorn des heils is opgericht! (Luk. 1:69).

Dat is géén macht van BENEDEN, maar de Opgang uit de HOOGTE!

Zijn hand zet het wentelend wiel van de wereld-machten stil.

Deze hoorn des heils breekt in het einde ook den hoorn des verderfs. Dan komt de nieuwe orde tot triomf, in Bethlehem begonnen: het Koninkrijk, dat géén einde zal hebben.

Dat heeft dezelfde Gabriël verkondigd, die nimmer andere boodschap bracht, dan in verband met Messias. (Dan. 8:16 vv., 9:21vv., Luk. 1:19, 26).

Geve God ons in deze dagen geloof: de overwinning op alle wereldmachten is aan het Kind in de kribbe; dat doet eens den vijand en wraakgierige ophouden! (Ps. 8:3).

Christus' komst in deze wereld is ACTueel: ze is het DOEN Gods, dat de geschiedenis beheerscht tot aan, en in, haar einde.

De volstrekte voorwaarde voor alle zelfonderzoek.

Het is de Geest onzes Gods en Hij alleen, die ons uit zijn werkingen en vruchten in ons, van onzen genalestaant vermag te verzekeren.

En alleen de zelfbeproeving, die geschiedt onder het biddend zoeken van zijn leiding, geeft daarom hope van waarachtigheid en zekerheid.

Dr K. FERNHOOT,
„De Reformatie“, 18 Juni 1906.

In de geschiedenis der volkeren, is die van Christus' eeuwige Koninkrijk, dat komende is, en geen einde zal hebben.

Koog-Zaandijk.

D. BROER Jr.

1) Walter Lüthi, Die kommende Kirche, Die Botschaft des Propheten Daniel, Elftte Aufl., Verlag Friedrich Reinhardt, Basel, 96—107.

2) Vs. 12 St. V. heeft: „en het heil werd in den afval overgegeven tegen het gedurig offer“. Dr G. Ch. Aalders vertaalt (Korte Verklaring): „en een eredienst zal in goddeloosheid worden ingesteld, tegenover het bestendig offer“ (157, vgl. 163—165).

UIT DE SCHRIFT

De rijke vrucht van het werk van Christus.

Hij is gekomen tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen; maar zooveel Hem aangenomen hebben...

Joh. 1:11, 12a.

Johannes heeft van vreeselijke dingen gewaagd (vers 10). De Schepper der wereld komt naar Zijn eigen huis, en dat aanvaardt Hem niet. Hij, zonder Wien geen ding gemaakt is, dat gemaakt is, komt in Zijn wereld en wordt verworpen. De wereld, mede door Hem voortgebracht als het kunstwerk van Gods hand, toont, dat zij „wereld“ is geworden, in de macht van den archoon dezer wereld is geraakt, wil dies van Hem niet weten, kruisigt Hem tenslotte.

Hij moet van nog vreeselijker dingen gewagen. Hij is gekomen tot het Zijne en de Zijnen hebben Hem niet aangenomen!

Ja, Hij is wel waarlijk gekomen tot het Zijne. Israël is het volk van Zijn Vader, het eigen volk van Zijn Vader. In souvereine gunst had Zijn Vader, toen de volken der wereld de duisternis begeerden — ach, Hij had toch ook recht op hen, Hij, de Schepper! —, tot Israël gesproken, dat het bij onderhouding van Zijn verbond, Zijn eigendom zou zijn onder alle volken (Ex. 19:5). En keer op keer had Hij dat volk door den dienst van Zijn knechten verzekerd, dat het Hem een volk des eigendoms was (Deut. 26:18), dat Hij Zich Jacob verkoren had, Israël tot Zijn eigendom (Ps. 135:4).

Maar, dan is dat volk ook het volk van den Logos. Wat van Zijn Vader is, is ook van Hem, want alles, wat van Zijn Vader is, is het Zijne (17:10). Tot dat volk wilde Hij bij Zijn komst in de wereld komen. Het behaagde Hem Zijn licht te laten opgaan in dat deel van de wereld, dat Israël bewoonde.

Dan zal Israël Hem toch wel aannemen. Ja, meer nog, dan zal Israël toch wel zoo verblijd en verheugd zijn over Zijn komst, dat het Hem alleen voor zichzelf opeischt. Dan zal het zelfs in jaloersche liefde niet willen, dat Hij Zich ook aan anderen geeft, ook anderen met het Licht beschijnt, dan zal het wel zeggen: Wij zijn het volk Gods, het volk van Uw Vader, wij willen ons licht op U laten gelden, Gij zijt van ons, zooals een man is van zijn wettige vrouw.

Niets van dat alles. Hij is gekomen tot het Zijne. Hij wilde Zich hun tot een eigendom aanbieden, maar, al waren zij Zijn eigendom, zij wilden Hem niet tot een eigendom hebben, zij hebben Hem niet aangenomen.